

POSTANOWIENIE

Dnia 12 lutego 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tomasz Demendecki

w sprawie z zażalenia M. S.

na postanowienie z 15 października 2024 r. Sądu Najwyższego w sprawie o sygn. I NZ 28/24,

na posiedzeniu bez udziału stron w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych w dniu 12 lutego 2025 r.,

pozostawia zażalenie bez rozpoznania.

UZASADNIENIE

M. S. (dalej: „skarżący”) pismem z 28 października 2024 r. (data nadania listu poleconego) wniósł zażalenie na postanowienie Sądu Najwyższego z 15 października 2024 r. w sprawie I NZ 28/24, którym pozostawiono bez rozpoznania jego zażalenie na postanowienie z 11 lipca 2024 r. Sądu Najwyższego w sprawie o sygn. I NSP 179/24.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Postępowanie prowadzone w trybie ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (tekst jedn. Dz.U. z 2023 r. poz. 1725 ze zm.) ma charakter jednoinstancyjny – co jest ugruntowanym

stanowiskiem doktryny i judykatury. W konsekwencji środek zaskarżenia na postanowienie kończące postępowanie ze skargi na przewlekłość nie przysługuje tak samo nie przysługuje zażalenie na zażalenie wydane w wyniku rozpoznania skargi na przewlekłość postępowania.

Wobec powyższego zażalenie skarżącego, jako oczywiście niedopuszczalne, podlegało pozostawieniu bez rozpoznania *a limine*. Sąd Najwyższy stoi na stanowisku, że środek zaskarżenia wniesiony z oczywistym nadużyciem prawa procesowego i bezspornie niedopuszczalny nie wywołuje skutków procesowych.

Mając powyższe na względzie, Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji postanowienia.

[SOP]

[a.ł.]